

МАКЕДОНСКАТА САГА

На мексиканската политичка сцена, пардон македонската политичка сцена не може да се пофали со некој изненадувачки факт, бидејќи и во шпанското и во македонското горворно подрачје доживувањата се успивачки и здодевни. Ништо ново не се случува. Повторно воените барабани и безбедноста се во игра, така што бомбите и експлозивните направи можат да се сфатат како "не лути се човече".

Дури роднокрајната прошетка на премиерот Бучковски, кој конечно пред избори пронајде време да го посети дедо му во Стенче - Општина Брвеница (Тетовско), и при тоа да се помоли на Бога за парламентарен берикет, не наиде на "срцепарателна" воздишка кај јавноста. Таа го заборава, а во неговата лошо изведена ролја се изгубија и актерите од "Набуко", кои дојдоа, испејаа, го зедаа хонорарот и тивко си заминаа од Скопје.

Во меѓувреме, главниот актер за 2005 година, премиерот Владо Бучковски, ја релативизираше државната граница со Косово. Таа стана техничко или бирократско прашање кое, според Бучковски, ќе го решеле географите, кои по обичај до последен момент се држат понастрана од селските меѓи. Но, овој факт не претставува новина туку циркус, бидејќи сите рекламни финти и мангуплаци се стари и веќе видени.

Во тоа сивило се вклопи и портокаловата боја на ВМРО-ДПМНЕ, чиј лидер се прошета низ Широк сокак во Битола, за да му покаже на Бучковски дека го прифаќа дуелот, но нема што да му кажат на народот, па затоа ескивираат од те-ве мечот. По битолската средба од трет вид, Груевски се осоколи да го посети нашиот "кинески" крај, кому му вети дека оризот предвреме ќе процвета и на тој начин Кочани и неговата околина ќе доживеат ренесанса.

Навистина на народот му треба национален, духовен и економски препород, но тој не се постигнува без пари, без план и без перспектива. Политичарите забораваја дека со илузии и гладен стомак не се живее, па така не може никој да ги натера кочанчани да "црнчат" на земјата и да "цапаат" до коленици во калиманската вода, а без при тоа да земат и денар.

На "жими мајка" ниту во бакалница не може да се земе обична чаша вода, која станува скапоцен производ, поради кој Турција почна да ги освојува Сирија, Јордан, а Ирак веќе го имаат в раце.

Додека нашите соседи се занимаваат со банални работи, на пример, повторно Турција се наоѓа во војна со кипарските Грци, бидејќи им го украдоа националното богатство - баклавата, кај нас Државната изборна комисија си ја заврши својата работа. По пат на бинго ги избра државните службеници, кои ќе го надгледуваат изборниот процес. Но, си создадоа нов проблем, како скопските бирократи ќе патуваат до село Другово (Кичевско), или како ќе допатуваат до мавровските села каде дури и магаринџата се побројни од старците на село. Всушност, има ли жив човек во некои села во Галичник или во Маврово? Овој одговорот го имаме само за Мариово, додека во другите сè уште ќе се пронајде по некој осумгодишен старец или баба кои им пркосат на времето и на природата.

Тоа значи дека Република Македонија е опустошена, благодарение на политичарите, кои убаво мислат на неа. Прво се откажаа од името, потоа си ги приватизираа фабриките, за на крајот - по татовските настани да се откажат и од народот, и од нацијата, и од татковината итн.

Остана ли нешто од кое можат политичарите да се откажат - да го продадат? Да. По ЕСМ, дојде редот на водата, на термоцентралите, на воздухот.

Да, воздухот ќе биде главен проблем. Кој ќе го продаде воздухот што го дишеме?

Бучко или Груевски!? Тоа е главната енигма која во наредните триесеттина дена ќе биде нова атракција, или ако сакате тортурата на "пролетеријатот", пардон тортурата врз невработените и гладни лица.

Значи, диктатурата на македонските политичари продолжува интензивно да се развива. Таа ќе биде присутна во сите бои, од портокалово до сино итн. Овие бои ќе нè следат во чекори. Но, проблемот е во тоа што тој нивни чекор ќе нè убива и во наредните четири, осум... години.

Од основачот Горѓија - Џорџ Атанасоски